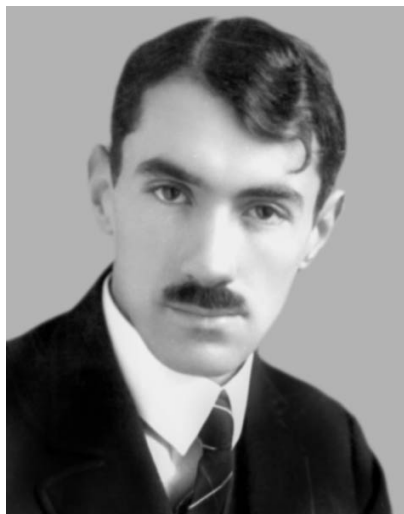

КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ Іван Іванович (справж. — Рудницький; 22. 04. 1896, м. Ходорів, нині Львів. обл. — 04. 03. 1995, м. Джерсі-Сіті, похов. у м-ку Бавнд Брук, шт. Нью-Джерсі, США) — журналіст, публіцист, політичний діяч. Брат *Антон*, *Михайла* і *Мілени Рудницьких*. Дійсний член НТШ (1965). Навч. у Бережан. (нині Терноп. обл.), закін. Львів. гімназію (1914). У 1915 мобілізов. до австро-угор. армії. 1916 потрапив у рос. полон, звільнений після Лютн. революції 1917. Працював у освіт. установах Києва. 1919 евакуйований до Вінниці, де вступив до Армії УНР (ред. г. «Ставка»). Від 1920 — на еміграції. До 1922 навч. у Віден. університеті; 1922–39 — співред. г. «Діло» у Львові (від 1935 визначав політ. спрямування часопису, від 1937 — його політ. ред.); водночас на поч. 1925 — ред. тижневика «Український голос» (м. Перемишль, Польща); 1925–31

— прес. референт Укр. парламент. репрезентації у Варшаві. Актив. чл. УНДО, підтримував зв'язки партії із Є. Коновальцем. 1939 виїхав до Кракова (працював у пресовій агенції Ген. губернії), 1945 — до Австрії. Очолював Укр. центр. допомогове об'єдн. у Австрії, викладав історію України, нім. мову й літературу в укр. гімназії (м. Іннсбрук), уміщував публікації в тижневику «Українська думка» (Лондон). 1949 емігрував до США. Співроб. тижневика «Канадійський фермер»; 1953–73 — ред. часопису «Свобода»; за сумісництвом 1961–65 — гол. ред. часопису «Вісті комбатанта». Від 1973 — на пенсії. Брав активну участь у діяльності укр. політ., наук. і громад. організацій, очолював Спільноту укр. журналістів, був заступник голови НТШ у США.

Основні праці

Берестейський мир: спомины і матеріали. Л., 1928; Причини упадку Польщі. Краків, 1941; Паралелі в історії України. З нагоди 50-річчя Ризького миру. Нью-Йорк, 1971; Життя. Події. Люди. Нью-Йорк, 1976; У межах зацікавлення. Нью-Йорк; Париж; Сідней; Торонто, 1986.

Рекомендована література

1. Ільницький Р. Спогади Івана Кедрина «Кедрин І. Життя. Події. Люди». Нью-Йорк, 1976;
2. Романів О. Велика втрата // За вільну Україну. 1995, 8 берез.;
3. Іваничук Н. Кедрин-Рудницький Іван // Укр. журналістика в іменах. Л., 1997. Вип. 4;
4. Рудницький Іван // Бережан. г-зія. Сторінки історії: Біографії учнів. Т.; Бережани, 2007.

Я. І. Мазурак

Бібліографічний опис:

Кедрин-Рудницький Іван Іванович / Я. І. Мазурак // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11666>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).